

Nezávislý občasník zo života žiakov ZŠ Svätej Rodiny

Rodinkáčik

Šk. rok: 2014/2015

jún 2015

ročník 10./ číslo 2

Naše aktivity v skratke...

Január

- Priestory našej školy boli posvätené trojkráľovou vodou,
- uskutočnil sa slávnostný zápis budúcich prváčikov,
- učitelia sa stretli s vladykom Milanom pri príležitosti Dňa učiteľov cirkevných škôl.

Február

- Zúčastnili sme sa okresného kola súťaže v prednese slovenskej povesti Šaliansky Maťko,
- žiaci 9. ročníka pripravili pre svojich spolužiakov ples spojený s karnevalom.

Marec

- Žiaci II. stupňa absolvovali týždenný lyžiarsky výcvik,
- zúčastnili sme sa súťaží: Pytagoriáda/obvodové kolo/, Hviezdoslavov Kubín/obvodové kolo/, Biblická súťaž a olympiáda/okresné kolo/ a Rozprávkové vretienko/okresné kolo/.

Apríl

- Deviatci sa statočne popasovali s certifikovaným meraním ich vedomostí zo SJL a MAT a žiaci 1. až 8. ročníka mali duchovnú obnovu,
- zúčastnili sme sa súťaží: Hviezdoslavov Kubín/okresné kolo/, Biblická súťaž a olympiáda/krajské kolo/, Kasardov Zemplín.

Máj

- Naším mamám sme venovali malé kultúrne vystúpenie pri príležitosti Dňa matiek,
- žiaci reprezentovali školu v atletike a futbale na Poddargovských hrách.

Jún

- Žiaci II. stupňa boli na túre v Malých Ozorovciach,
- zúčastnili sme sa kultúrneho podujatia Fontána pre Zuzanu v našom kultúrnom dome,
- žiaci 1. až 5. ročníka besedovali so spisovateľom V. Šefčíkom a žiaci II. stupňa s M. Hospodárom o Cyrilo-Methodskej tradícii na Slovensku,
- zúčastnili sme sa športových súťaží v streľbe a v malom futbale,
- boli sme na školských výletoch: I. stupeň – Bardejov -Bardejovské Kúpele, 6. a 7. ročník – Slovenský raj, 8. ročník – Maďarsko, Trebišov a Slanský hrad, 9. ročník – Štrbské Pleso – Zakopané – Bratislava.

Máj mesiac Panny Márie

V máji si osobitným spôsobom, tzv. májovými pobožnosťami uctieваме Pannu Máriu. A to aj napriek tomu, že v tomto mesiaci nie je v liturgickom kalendári nijaký väčší mariánsky sviatok. Sú v ňom iba dve nepovinné spomienky: Panny Márie Fatimskej a Panny Márie Pomocnice kresťanov. Odkiaľ teda pochádza a k čomu nás vedie májová mariánska spiritualita?

V tomto roku celý mesiac máj spadá do veľkonočného obdobia. Je to časť liturgického roka, v ktorom prežívame skutočnosť smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Oslavujeme v ňom zavŕšenie vykupiteľského poslania Božieho Syna, s ktorým je vďaka vôle nebeského Otca neodlučiteľne spojená úloha Panny Márie. A preto aj úcta k nej má svoje právoplatné miesto v tomto období.

Panna Mária vo vzťahu k Ježišovi nikdy nestojí v popredí, no vždy je s ním vnútorne veľmi úzko spojená a nenahraditeľne spolupracuje s jeho poslaním. Panna Mária teda nepovažovala po Ježišovom nanebovstúpení svoju úlohu tu na zemi za skončenú. Veď tesne pred Ježišovou smrťou jej Boží Syn zveril nás všetkých. Nie je teda už len Božou matkou, ale i Matkou Cirkvi, Potešením zarmútených, Pomocnicou kresťanov...

Práve preto zostáva aktívne prítomná vždy tam, kde ide o toto poslanie. Okrem konkrétnej praktickej každodennej pomoci prvému kresťanskému spoločenstvu veriacich nikdy nechýba ani vo chvíľach spoločnej modlitby a slávenia Eucharistie. Preto je v Cirkvi už od začiatku veľmi živá prax modlitieb a pobožností k Panne Márii. V jej prítomnosti sa môžeme nielen cítiť oveľa bezpečnejšie vo všetkých krížoch života – ako pri láskavej a starostlivej matke, ale sa od nej aj učiť umeniu modlitby, či už osobnej alebo spoločnej. Modlitbe sústredenej, pokojnej, vrúcnej, vytrvalej a plnej bezhraničnej dôvery v Boha.

Ak dnes konštatujeme, že prežívame veľmi búrlivé obdobie najrôznejších premien v ľudskej spoločnosti, a preto neraz i upadáme do pokušenia beznádeje a rezignácie, o to viac potrebujeme vytvárať mocné spoločenstvo živej viery a lásky. Aj keď je mesiac máj zvlášť zasvätený Panne Márii, neznamená to, že by sme ju mali v iných mesiacoch roka zanedbávať. Naopak, májové pobožnosti nás majú povzbudiť a obnoviť v horlivosti v tejto úcte počas celého roka.

Stále spomíname na školský ples

A je to tu! Posledný deviaty ročník na základnej škole plný povinností. Jednou z príjemných chvíľ bolo aj naplánovanie a zrealizovanie školského plesu/karnevalu pre prvý i druhý stupeň. Tak ako všetci žiaci deviateho ročníka po minulé roky, tak aj my sme sa do toho museli pustiť.

Našou prvou úlohou bolo získať čo najviac sponzorov, ktorí by nám v mene našej školy prispeli nejakou maličkosťou do tomboly alebo do iných cien. Darilo sa nám v tomto smere veľmi dobre, lebo sme dostali mnoho pekných a užitočných vecí od obchodníkov v sečovských a trebišovských obchodoch. Dostali sme košík plný zdravého ovocia, ktorí sme neskôr dali p. uč. Jakubčiakovej, ktorá vyhrala cenu za najlepšiu učiteľku roka. Finančne nám prispeli učitelia, vedenie školy a taktiež aj žiaci našej školy. Za tieto získané peniaze sme ďalej mohli nakupovať malinovky, slané a sladké pohostenie na stoly. Nesmela chýbať ani pekná kreatívna výzdoba, ktorá tento slávnostný deň pekne pozdvihla. Na začiatku plesu dievčatá, moderátorky, Miška Ceperková a Vika Poľanská, privítali učiteľský zbor i žiakov a predstavili celý program plesu. Nasledovala prezentácia s fotkami celej našej triedy. Fotky, ktoré boli fotevané ešte pred deviatimi rokmi, nás príjemne pobavili a my sme si zaspomínali na staré dobré časy. Nasledovala hudba, tomboly, súťaže. O zábavu bolo postarané. Dokonca aj učitelia si s nami zahráli stoličkový tanec. Oceňovali sme aj žiakov z prvého stupňa, ktorí mali karneval. Bolo vidieť plno krásnych a kreatívnych masiek. Avšak len jeden z ročníka mohol získať cenu. Porota to mala veru veľmi ťažké, ale nakoniec sa rozhodlo. Žiaci hodnotili aj našich učiteľov. Najlepším učiteľom roka sa stal p. uč. Kmec a najlepšou učiteľkou roka, ako som už spomínala, sa stala p.uč. Jakubčiaková. Po skončení karnevalu sa začal ples v pravom slova zmysle.

Rozhodovalo sa aj o kráľovnej a kráľovi plesu. Nakoniec sa kráľom plesu stal Šimon Petřík a kráľovnou Timea Kandraková. Keď už všetci odišli, trávili sme ešte posledné chvíle spolu. A nakoniec nás čakalo ešte upratovanie všetko v dobrej nálade. Poďakovanie za tohtoročný ples patrí všetkým, ktorí sa na plese a karnevale zúčastnili. Ja osobne som s plesom bola veľmi spokojná. Budúci deviataci, máte sa na čo tešiť!

Bianka Chovancová, 9. ročník

Spomienky na náš lyžiarsky výcvik

Jedného dňa sme prišli normálne do školy, ale nie učiť sa. Išli sme totiž na lyžiarsky.

Cestovali sme autami. Každý si sadol do toho svojho a už sa šlo. Došli sme až k hotelu a tam sa zistilo, že sa jedna skupina stratila. Vložili sme batožinu na recepcii a čakali, kedy príde zvyšok. Ubytovaní sme boli v hoteli Sorea v Ľubovnianskych kúpeľoch. Hotel to bol pekný a neďaleko bol prameň minerálnej vody Ľubovnianska. Na recepcii boli počítače s internetom, televízor, wifi, biliard, ping pong, detský kútik, stolný futbal a aj bazén, do ktorého sme mohli chodiť každý deň na hodinu. Izby boli pre troch a mali sme tam všetci vlastné WC, sprchu a malý televízor. Za hotelom bol lyžiarsky svah, ale bolo na ňom málo snehu a ani vleky neboli v prevádzke. Keď dorazil aj zvyšok zájazdu, tak sme sa rozdelili do izieb a šli sa vybalíť. Akonáhle sme sa vybalili, tak už sme sa aj chystali na prvé státie na lyžiach. Poobliekali sme sa, obuli sme si lyžiarky, zobrali sme si lyže a išlo sa za hotel na svah. Došli sme tam a tí, čo si mysleli, že lyžovanie je hračka aj keď stáli na lyžiach prvýkrát, sa rozhodli, že zlyžujú svah po svojich. Ostatní sme zostali dole a čakali. Odvážlivci vyšli hore, obuli si lyže a už to s nimi išlo. Išli kolmo dole a nevedeli zastaviť, tak sa hodili na zem a niektorí aj pekné kotrmelce zrobili. Potom sa už radšej pripojili k zvyšku. Prvý deň to bolo len také zoznamovanie sa s lyžami. Pre mnohých, samozrejme aj pre mňa, bolo trápenie vôbec sa pohnúť z miesta a keď už som sa pohol, nešlo to so mnou tam, kam som chcel. Boli sme tam len krátko a potom sme sa vrátili do hotela. Nasledoval pre nás bazén. V bazéne bola studená voda, viacerí tam pobudli len krátko. Po bazéne sme mali večeru v jedálni. Každý deň sme tam mali raňajky, obed, večeru a k tomu aj desiatu. Po večeri si už každý robil, čo chcel.

Až ďalší deň začalo pravé lyžovanie. Poobliekali sme sa, zobrali lyže, nasadli do autobusu a išlo sa na Litmanovú. Keď sme tam dorazili, učiteľ nám kúpil skypasy a už sa išlo na svahy. V Litmanovej boli dva svahy pre začiatočníkov, dva 400 m a jeden 1000 m. Zozačiatku sme sa len učili na lyžiach chodiť do kopca a spúšťali sme sa z malej výšky. Potom sme išli na svahy pre začiatočníkov. Keď mám pravdu povedať, problém bol pre mňa dostať sa na vleku hore a nie to ešte spustiť sa dole. Zozačiatku to boli iba pády, pády a ďalšie pády. Asi po hodinke tréovania už to vyzeralo o dosť lepšie. Tých, ktorým to už celkom išlo, p. učiteľ Kmec zobral na 400 m svah. Nakoniec som sa odvážil aj ja. Vyšli sme s učiteľom hore a pustili sa po menej strmšom svahu. Išiel som veľmi pomaly a neustále som brzdil, ale to robil každý, keď tam bol prvý raz. Ku koncu prvého dňa si už 400 m svah väčšina vyskúšala. Mali sme v Litmanovej lyžiareň, takže sme nemuseli ťahať lyže a lyžiarky do hotela. V hoteli z nás veľmi veľkú radosť asi nemali. Nemenovanej osobe sa tam podarilo pokaziť televízor a druhej nemenovanej osobe dokonca výťah. V noci sme sledovali futbal, lebo dávali ligu majstrov.

Ďalšie dni to už bola pohoda, v stredu nasnežilo a celkom dobré podmienky boli. Každý sa už lyžoval, kde chcel a niektorých, ktorí to ešte stále nevedeli, učila p. učiteľka Jakubčiaková. Boli, samozrejme, aj rôzne pády, ale nikomu sa nič vážne nestalo, iba jedno dievča lyže polámalo. Vo štvrtok bola fujavica a ťažko sa lyžovalo. Robili sa záveje a niekedy nás aj z vleku odfúklo. V piatok to už bola úplná pohoda. Každý sa už vedel lyžovať a väčšina ten deň vyskúšala aj 1000 m svah. Posledný deň sme mali aj preteky v slalome. Po lyžovačke sme išli do hotela, pobalili si veci a čakali na odvoz.

Lyžovať sa naučil každý aj keď niekto viac a niekto menej, ale určite to bol zážitok, na ktorý sa len tak nezabúda a každý bol spokojný.

Ako sme strávili tohoročné sviatky Veľkej noci

Sviatky Veľkej noci patria pre nás kresťanov k najväčším kresťanským sviatkom. Pre iných ľudí, ktorí neveria, sú znakom jari. Tak ako každý rok aj tento sme už na zelený štvrtok mali prázdniny. My deti sme mali trochu inú predstavu o trávení voľna, ale rodičia nás poprosili o pomoc pri upratovaní, tak sme pomáhali. My chlapci len s upratovaním, dievčatá aj pri pečení. Poobede sme mali u nás v Bačkove Strasti, pri ktorých sa číta 12 častí z evanjelií o utrpení Pána Ježiša. Na Veľký piatok sme si trochu oddýchli od práce, keďže bol prikázaný sviatok. Ale o 15.00 sme mali v cerkvi Večiereň s uložením plaštenice. To bol taký symbolický pohreb Pána Ježiša. Tam som chystal kadidlo, chodil s krížikom okolo cerkvi a robil všetko, čo bolo potrebné, aby to prebiehalo dôstojne. Na bielu sobotu prípravy vrcholili a my sme zase od rána museli pomáhať. Potom sme znovu išli do cerkvi na liturgiu. Večer ešte mamka dokončovala domáce prípravy a my sme si už užívali zaslúžený odpočinok. V nedeľu ráno nás zobudili o 4. 45, lebo o 5.30 bola Utiereň vzkriesenia. Veľmi sa mi nechcelo, ale som sa premohol, veď je to len raz do roka, tak som išiel. Po utierni sme sa vrátili domov, naraňajkovali sa a znovu do cerkvi na slávnostnú liturgiu spojenú s posvätením pokrmov. Po liturgii bol slávnostný obed a potom sme už odychovali. A v pondelok prišiel deň, na ktorý sme sa my - chlapci najviac tešili. Veľkonočný pondelok. O 8.30 sme mali liturgiu, po nej sme sa - môj brat Patrik, náš kamarát Maťo so svojim bratom Miškom a ja dohodli, že pôjdeme spolu oblievať dievčatá.

Ja a Miško sme mali voňavky, Paťo a Maťo zase malé poháriky na vodu. Chceli sme ísť pooblievať každé dievča, čo poznáme aj tetu. No niektoré dievčatá sa boja vody, iné neboli doma alebo nás nepustili a niektoré zase mali pusteného psa. No našli sa aj také, ktoré nás pustili, nechali sa oblievať aj nás ponúkli zákuskom alebo nám dali čokoládu. Keď sme oblievanie skončili, mali sme plné vrecká čokolády aj nejaké to euro, rozlúčili sme sa s kamarátmi a pobrali sa domov. Doma sme s bratom pojedli sladkosti, zráтали vyoblievané eurá a vychutnávali si zaslúžený odpočinok. V utorok sme sa doučili, čo bolo potrebné do školy, a bolo po Sviatkoch Paschy.

Alexej Jurko, 7. ročník

Oblievačka

Na Veľkú noc som išiel s rodinou oblievať do Košíc ku starým rodičom. Zišla sa tam celá naša rodina. Ja s bratrancom sme už mali prichystané štamperlíky s vodou a pekne sme vyoblievali babku, tetu, krstnú a sesternicu. Samozrejme, okrem našej mamky. Keď prišli aj naše sesternice z druhého kolena, ktoré mali asi 2 roky, boli sme prekvapení, že tie mali panický strach z oblievania. Len čo uvideli vodu, začali sa im liať z očí prúdy slz. Keď sme sa pýtali, prečo, tak nám povedali, že bratranec z otcovej strany asi hodinu pred nami bol oblievať u nich doma a vylial na ne celé vedro studenej vody...

Keďže po týchto udalostiach sa nemohlo už ďalej oblievať, tu moje rozprávanie z tohtoročnej oblievačky končí.

Michal Labanič, 7. ročník

Ako ma chlapci oblievali

Tohtoročná veľkonočná oblievačka začala hneď zrána. Ešte v posteli ma oblieval Jozef, a tak som musela vstať a ísť do kúpeľne po uterák a poutierať sa. Po tejto sprche prišli ďalší hostia. Najmä môj najlepší kamarát Vladko Miňo. Ten ma postriekal voňavkou a išli sme sa hrať do detskej izby. Keď táto návšteva odišla, prišla ďalšia. Boli to moji ujovia Marek a Laco Barnovi a môj bratranec Paťo Polyi. Aj tí ma postriekali voňavkou a išlo sa do Dvorianok k našej babke. Mali sme veľkú radosť. V Dvoriankach sme, bohužiaľ, neostali na noc. Ale bolo nám tam dobre. Dedo ma síce zabudol oblievať, ale babka, ktorá pracuje v pekárni, nám dala chutné pečivo a s Patrikom sme sa mohli zabávať. Hrali sme florbal aj futbal sme si zahráli. Domov sme sa vrátili až večer.

Keďže už v stredu bolo vyučovanie, niečo som sa poučila a išla som spať. Len či sa mi bude snívať niečo pekného...

Bianka Makohusová, 7. ročník

Rozhovor:

V sérii rozhovorov v našom Rodinkáčiku pokračujeme. Tentoraz sme sa pýtali našej novej pani učiteľky angličtiny.

Mgr. Gabika Hrušková

1. Prezrad'te, prosím, čitateľom nášho časopisu niečo o sebe.

Mojím rodným mestom sú Košice, do Sečoviec som sa presťahovala pred 8 rokmi, a to do nášho malého domčeka, ktorý sa postupne rozrastá. Som šťastne vydatá už 6.rok, radosť nám robia naše dve slniečka, Emmka (5r.) a Nelka (2r.). A ostatné info o mne, nech sa páči, prajem príjemné čítanie.

2. Čo rozhodlo o tom, že ste si vybrali práve prácu učiteľky?

Rozhodnutie neprišlo zo dňa na deň, asi mi toto povolanie bolo sčasti predurčené. Príkladom a vzorom mi bola a stále je moja milovaná mamka, tiež učiteľka, v šľapajách ktorej som chcela ísť.

3. Vedeli by ste si predstaviť aj iné povolanie ako učiteľské?

Ak by som nebola učiteľkou, určite by som si vybrala povolanie súvisiace s prácou s deťmi, takže možno by to bola zdravotná sestra na detskom oddelení alebo učiteľka materskej škôlky.

4. Aký bol váš najobľúbenejší a najneobľúbenejší predmet v škole?

Zaujímali ma takmer všetky predmety. Okrem angličtiny, samozrejme, ma bavila chémia, nemčina či zemepis. Učili ma milé pani učiteľky, no aj napriek tomu som si nevedela vytvoriť pozitívny vzťah k dejepisu. Ten mi veľmi nešiel a žiaľ, história ma nezaujíma ani doteraz.

5. Prečo ste sa rozhodli učiť práve na našej škole?

Miesto angličtinárky mi bolo ponúknuté a ja som neodmietla. Teším sa, že som mala možnosť spoznať a spolupracovať s novými ľuďmi a odovzdávať svoje vedomosti ďalej.

6. V ktorej triede sa vám učí najlepšie?

Všetky triedy, v ktorých učím, sú pre mňa príjemným obohatením a novou pracovnou skúsenosťou, v obľúbenosti si rebríček nerobím.

7. Máte nejaké domáce zvieratko?

Máme psíka Benyho, miešanca, ktorý je veľmi priateľský a verne nám stráži náš dom.

8. Čo vás vie najviac potešiť?

Veľkú radosť mám z lásky a podpory mojich najbližších, lebo viem, že sú tu pre mňa stále. Teším sa z úprimného a šťastného smiechu mojich detí, lebo viem, že vtedy im nič nechýba. Poteší ma stretnutie s mojimi priateľmi, lebo viem, že takí

ešte existujú. Som šťastná z každého nového dňa, lebo viem, že mi prinesie aspoň jeden dôvod na radosť.

9. Ako trávite svoj voľný čas?

Každú voľnú chvíľku venujem svojej rodine. Na moje záľuby už veľa neostáva, možno dobrý film alebo kniha, uprednostním skôr spoločný rodinný výlet alebo stretnutia s priateľmi.

10. Aká je vaša obľúbená farba, jedlo a ročné obdobie?

Obľúbenú farbu mám červenú, vraj je to farba dodávajúca energiu. V jedle nie som vyberavá, pochutnám si na domácich pirohách, prívarkoch alebo kuracom mäse na rôzny spôsob. Z ročného obdobia sa najviac radujem jari a letu, pomenej už jeseni, aj keď vtedy oslavujem narodeniny a zima ma poteší vtedy, ak je bohatá na biely hustý sneh vŕzgajúci pod nohami.

11. Ktoré krajiny ste už navštívili a kde sa vám najviac páčilo.

Päť rokov som žila v Írsku, čo ma obohatilo o mnoho skúseností, pracovných aj osobných. Spoznala som veľa nových ľudí a osudov, navštívila plno krásnych miest, čo navždy ostane v mojej pamäti. Život v Írsku mi pripomína malý talizman, ktorý si nosím každý deň so sebou. S touto krajinou už budem navždy spätá, narodila sa tam naša staršia dcérka Emmka. Okrem toho som mala možnosť navštíviť Ameriku počas štúdia na VŠ, na čo si tiež spomínam s úsmevom a radosťou. Svoje dovolenkové chvíle som strávila na španielskych ostrovoch Ibiza a Tenerife, kde je naozaj veľmi krásne. Zaujal ma aj Paríž, no ak by bola možnosť, bez váhania sa vrátim späť do Írska, aspoň na pár dní.

12. Ak by vám zlatá rybka mohla splniť 3 želania, ktoré by to boli?

Prvým, úprimným a najsilnejším želaním by bolo pevné zdravie pre moju rodinu a blízkych, druhým by bol stroj času, ktorým by som cestovala neobmedzene podľa túžob a potrieb a tretím, azda najreálnejším želaním, by bol náš dokončený domček s krásnou terasou a podkrovím, ktorý práve dávame pomaličky dokopy.

13. A na záver. Čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy?

Prajem vám všetkým, aby ste boli v živote šťastní. To je možné dokázať len tým, že pomáhame slabým, obdivujeme múdrych, vážime si starších. Aby zo všetkých žiakov vyrástli šikovní a vzdelaní ľudia, ktorí možno raz budú tým správnym vzorom pre ostatných. Buďte tými, na ktorých budú hrdí nielen vaši rodičia, ale aj my, učitelia.

Za rozhovor ďakuje

Patrik Kolesár, 8. ročník

Úcta patrí všetkým mamám

*Matky si vážiť treba. Prečo?
Lebo ti do úst dávajú chleba.
Sú ako anjeli bez krídel,
aj keď sú niekedy ako veliteľ.
Ich jemné ruky,
ktoré hladia tvoju tvár,
pracujú, aby doma nebol svár.
Každý ich dotyk je ako períčko.
Priznaj sa! Aj teba teší, keď ti vravia „zlatičko“.
Starat' sa o deti drina to je,
ale každá povie „Ved' je moje!“
Kričia na teba stále?
Nemyslia to zle!
Chcú len, aby si mal niečo v hlave!
Vychovávať decká je ťažké.
Preto večne kontrolujú, čo máš v taške.
Hnevať sa na ne netreba!
Ani ty by si nechcel mať doma takého rebela.
Preto klobúk z hlavy dole dávam,
úcta patrí všetkým mamám.*

Sidónia Balkovičová, 8. ročník

Prečo oslavujeme Deň Matiek?

Vedeli ste, že Deň matiek sa oslavoval už 250 rokov pred Kristom? Aj keď sa od toho dnešného líšil v mnohých veciach, zotrval až po dnes. Boli to oslavy v starovekom Grécku na pamiatku matky všetkých bohov. Trvali po dobu troch dní, od 15. do 18. marca.

Už viac ako 1 600 rokov sa tento sviatok slávi aj v Anglicku. Tradoval sa vždy štvrtú nedeľu od Veľkej noci (alebo 40 dní). Išlo o ceremoniál na počesť matky cirkvi. Ľudia putovali

spočiatku

do svojich rodných diecéz, aby si v rodnom chráme tento sviatok uctili. Tí, ktorí boli pokrstení v kostole, mali v tom čase povinnosť navštíviť svoju krstnú matku. V tom čase však v Anglicku prevažovalo služobníctvo, ktoré nemalo ani domov, zväčša žili v príbytkoch svojich pánov. Na Deň matiek však väčšina dostala voľno a mnohí povzbudení predstavou domova vracali sa k mamám, aby s nimi mohli stráviť aspoň jeden deň.

V roku 1907 Anna Jarvisová z Philadelphie začala kampaň za národný Deň matiek. Tento nápad dostala vtedy, keď jej umrela matka a ona jej v deň prvého výročia úmrtia dala slúžiť bohoslužbu. Prečo sa tak rozhodla? Dňom matiek chcela Anna Jarvisová upriamiť pozornosť a obdiv na všetkých rodičov a posilniť tak rodinné vzťahy, pretože jej matka zomrela a ona cítila, že jej počas života nevenovala dost' pozornosti a úcty.

V druhú májovú nedeľu tento sviatok uctieujú napríklad Dáni, Fíni, Taliani, Turci, Austráľčania, Belgičania a tiež Slováci.

Oslava Dňa matiek vo svete

Väčšinou sa v tento deň prejavuje úcta matke kvetom. V Anglicku napríklad, nechajú deti s otcom mamičku spať omnoho dlhšie a sami pripravujú raňajky. Veľa rodín pripravuje na Deň matiek špeciálny obed alebo zoberú mamu do jej najobľúbenejšej reštaurácie.

V druhú májovú nedeľu oslavujú Deň matiek aj v jednej zo severných krajín, vo Fínsku. V ich jazyku sa označuje ako „äitienväivä“. Deň matiek bol vo Fínsku ustanovený na konci 20. rokov minulého storočia a ako oficiálny vlajkový deň v roku 1947. Aj vo Fínsku sú tradičným darčekom pre matky kvety a mamičky majú raňajky podávané priamo do postele. Počas dňa navštevujú deti svojich starých rodičov, prípadne si pripomenú blízkych návštevou cintorína. Oslavy dňa matiek v iný deň sú vo svete skôr výnimkou ako pravidlom. V Latinskej Amerike sa oslavuje o niekoľko dní neskôr, napríklad v Argentíne až v septembri.

V Španielsku a v Portugalsku oslavujú Deň matiek až v decembri. V Škótsku tento sviatok pripadá na 26. marca, kedy sú obchody plné darčkov pre mamičky. Ako pri každom sviatku, aj pri tomto si dávajú pohľadnice s predtlačou, na ktoré dopisujú rôzne osobné želania. Neposielajú si ich, ale dávajú priamo do rúk, aby tak znásobili osobitosť a dôležitosť obdarovávanej osoby.

Týždeň na severe Európy

Určite každý z vás už vie, kde je sever Európy. Ja som tam zavítal približne pred troma týždňami. Šiel som za rodinou a taktiež aj trochu spoznať svet. Navštívil som Švédsko a Dánsko.

Švédsko ma zaujalo svojou prírodou a rôznymi pamiatkami. Hoci som tam bol len krátko, zaujali ma rôzne mestá, ktorými som prechádzal. Boli to malé mestečká, ale aj poriadne veľký Štokholm. Prvý dojem bol taký, že som v nekonečnom meste. Veľmi ma zaujali jeho pamiatky, kostoly, ulice, múzeum *Strindberg*, ale aj staré mesto *Gamla Stan*, kde sa nachádza *Royal Palace*, ktorý je najväčší kráľovský palác na svete. Taktiež som ochutnal rôzne severské jedlá. Niektoré boli veľmi chutné, napríklad jahňacie stehno na švédsky spôsob a niektoré práve naopak mi vôbec nechutili, ako napríklad rybacia polievka. Aj tak na Švédsko nikdy nezabudnem. Je to jedna z najkrajších krajín, ktorú som kedy navštívil a určite sa tam ešte vrátim. O pár dní sa centrom môjho severského pobytu stalo Dánsko. Tešil som sa na takzvaný „iný svet,“ ako som zvyknutý žiť u nás na Slovensku. Najmä vidieť ZOO, to čisté prostredie a akvárium. Takisto ma zaujala aj socha Malej morskej panny v Kodani, ktorá je symbolom veľkej, nenaplnenej lásky. Táto socha ma dosť prekvapila hlavne svojou veľkosťou. Naozaj je malá. Ale zo všetkého najviac som sa tešil na stretnutie, kedy už konečne uvidím v skutočnosti tie osoby, ktoré som doteraz vídal len na fotografiách, ktoré máme u nás doma, na tú moju úžasnú rodinu.

Všetky tie zážitky, ktoré mi ostali hlboko v pamäti a všetky tie pocity, ktoré sú stále v mojom srdci, mohli sa stať len vďaka tejto zaujímavej cesty na sever Európy. Som rád, že som mal príležitosť cestovať tam, stretnúť svojich blízkych, porozprávať sa s nimi a zažiť niečo nové.

Erik Tokár, 8. ročník

Úspechy našich mladých literárnych tvorcov

V priestoroch Mestskej knižnice v Sečovciach sa 22. apríla konalo vyhodnotenie jubilejného desiateho ročníka súťaže vo vlastnej literárnej tvorbe - Kasardov Zemplín 2015. Našu školu reprezentovali vyše 3 desiatky literárnych prác v poézii a próze rôznych vekových kategórií. Umiestnenie žiakov našej Základnej školy Svätej Rodiny bolo opäť veľmi úspešné.

V kategórii žiakov 8. a 9. ročníka získala :

v poézii: 1. miesto *A. Gasperová* a 3. miesto *T. Zambová*,

v próze: 2. miesto *D. Korpesio* a 3. miesto *Š. Ančočík*.

V kategórii žiakov 6. a 7. ročníka získala:

v próze: 2. miesto *P. E. Adamová*.

V kategórii žiakov 2. a 3. ročníka získala:

v próze: 2. miesto *A. Šimaiová* a 3. miesto *J. Krunková*.

Ukážka víťaznej práce Aničky Gasperovej, žiačky 8. ročníka.

Sklamanie

Cítim sa tak hnusne, hľadám nádej,
a v nej šťastie, hľadám či nájdem?

Pozerám sa vonku iným svetlom, iným tieňom.

Cítim sa tak zle, vlasy a slzy spolu s vetrom,
cítim ten strach v hlase, zmätok v hlave, ako ďalej?
Má to byť pre nás trápne, no ja sa cítim tak zvláštne.
Opäť dole na dne. Zas falošný úsmev, to je úspech.

Všetci sme tak na dne, už nikdy nechod' ku mne.
Nevieš byť mnou a nevieš na mňa hľadiet' smutne.

V hlave to cítim inak, stále tak prázdne,
potrebujem to tvoje, veľké vrúcne objatie.

Srdce káže ľúb to všetko, to čo ťa trápi.
Veď jedného dňa všetko na dobre sa obráti.
Kľakni na kolená, modli sa v pekný deň,
príde deň, keď slzy obrátiš, nie je to sen.

Nie je to ten, čo ťa sklamal a kto ti káže ver.
Nie je to tak, že ty trpíš a len ty máš jed.
Každý východ je vchodom niekam preč.
Aj keď sa to nedá, niekedy strácame reč.
Časom zabudneš aj keď už nie je cieľ, nie je sme.
Nie je problém s riešením, už len to, čo si chcel.
Úspešný, šťastný hej? Možno troška chabý.
Aj keď ti na tom záleží, zavesíš maľby,
strácaš záujem, strácaš nádej a seba.
Myslíš, že to ide, aj keď sa to ďalej nedá.
Ťaháš za zlý koniec, už nevládzeš vstávať.
Nevládzeš chodiť, nevládzeš spávať.
Nevládzeš sa trápiť a čakať, že všetko bude fajn,
nevládzeš plakať, keď slzy nemá kto utierať aj.
Umieraš pocitom viny, pocitom, že nebudeš silný.
Ostávaš sám, lebo ty si ten, čo všetko zničil.
K úspechu nestačí výťah. Musíš ísť po schodoch.
Aj keď ťa nikto nechápe, vynájdeš sa v týchto rýmoch
aj keď si sám, nemá ťa kto postaviť na nohy,
nehľadáj problémy, neskrývaj sa za záclony.
Si všetko, čím byť chceš, aj keď niekedy nie.
Aj keď niekedy všetko pekné v zlo sa pomínie.
Aj keď sme iní ako sami sebou, sami s tebou.
Stačí nádyh, úsmev, pohni tou čiernou stenou,
zavalená je všetkým tým, ozónovou dierou.
Je to tak, že rozmýšľaš v noci,
zlo ťa má každú noc v moci.
Si sama, riešiš svoje problémy, ako len vieš,
ale nechceš si priznať, že toto nedosiahne.

Už sa blíži ten deň...

Už sa blíži ten deň, keď poslednýkrát prekročíme prah našej základnej školy. Ďalej budeme študovať na stredných školách, ktoré sme si vybrali. Každý si musel vybrať vlastnú školu a urobiť prijímačky, ktoré sme všetci zvládli. Niektorí sa už na nové školy veľmi tešia a niektorí zase nie. Musíme počkať do septembra a uvidíme, ako sa nám na nových školách bude páčiť. Na jednej strane sme šťastní, že zažijeme niečo nové a na druhej aj trochu smutní, keď pomyslíme na 9 rokov, ktoré sme spolu prežili. Každý z nás teraz pôjde vlastnou cestou.

Pre informáciu všetkým, vybrali sme si tieto školy:

Benjamín Ančočik - Cirkevné gymnázium Trebišov,

Michal Bandy - SOŠ Sečovce -mechanik strojov a zariadení,

Peter Budík - Konzervatórium Košice - spev,

*Michaela Ceperková - SOŠ J. Bociata Košice- manažment RCR –
letuška,*

Tomáš Čižmár - SOŠ Sečovce- mechanik strojov a zariadení,

Dávid Doboš - Cirkevné gymnázium Trebišov,

Maroš Horváth - Cirkevné gymnázium Trebišov,

*Dominik Hufnágel - SOŠ Železničná Košice- komerčný prac.
dopravy,*

Bianka Chovancová - Cirkevné gymnázium Trebišov,

Cyril Korpesio - SOŠ sv. Jozefa Robotníka Žilina,

Filip Kolesár- SOŠ Šaca- programátor strojov,

Tomáš Litavec - Cirkevné gymnázium Trebišov,

Lukáš Marjov - SOŠ Sečovce- mechanik počítačových sietí, Martin

Pehanič - SOŠ Sečovce- mechanik počítačových sietí, Peter Perháč -

SOŠ technická Košice- mechanik hasičskej techniky,

Viktória Poľanská - CSOŠ sv. Jozafáta Trebišov- hotel. akadémia, Dávid

Rinik - Cirkevné gymnázium Trebišov,

Tamara Zambová - Zdravotná stredná škola sv. Alžbety Košice.

Naše heslo:

Dávid Doboš, 9. ročník

ZAČNEM SA UČIŤ.....

OD ZAJTRA

Vyhrali sme futbal na „Poddargovských“ i Satelitný futbalový turnaj

Historicky po prvýkrát sa podarilo žiakom ZŠ Svätej Rodiny v Sečovciach vyhrať futbalový turnaj na Poddargovských hrách aj Satelitný turnaj tiež vo futbale. Týchto dvoch turnajov sa naša škola zúčastňuje každoročne. "Double" sa podarilo získať doteraz len dvom školám, a to našej škole a ZŠ Komenského Sečovce.

Satelitný turnaj

Tento turnaj prebieha počas celého roka. V tomto roku sa ho zúčastnilo 5 škôl. Je rozdelený na 5 kôl, čiže na každej škole sa odohrá 1 kolo. Po troch kolách sme neprehrali ani jediný zápas, a tak sme si zabezpečili obrovský náskok. Vo štvrtom kole na ZŠ vo Vojčiciach sme však v dvoch zápasoch poľavili a prehrali, čím sa k nám naši súperovi mohli priblížiť aspoň čiastočne. Do posledného piateho kola sme šli so sedem bodovým náskokom a s cieľom udržať si náskok a s prehľadom zvíťaziť v tomto turnaji. Presne toto sa nám podarilo, a preto sme zaslúžene získali prvé miesto.

Poddargovské hry

12 zúčastnených mužstiev z rôznych základných škôl sa prišlo pobiť o poháre z tohto prestížneho turnaja. 12 tímov bolo rozdelených do 4 skupín po 3 tímy. Naša skupina "D" sa hrala na ZŠ Obchodná. Proti nám nastúpili najprv ZŠ I. Krasku Trebišov, nad ktorými sme zvíťazili obrovským rozdielom - 7:0. Druhý zápas sme odohrali s trochu ťažším súperom – RC Bačkov s výsledkom 2:2. Týmto veľmi ťažkým zápasom sme si zabezpečili postup medzi 4 najlepších – do semifinále. V semifinále sme narazili na súpera, ktorého sme už poznali zo satelitných turnajov- ZŠ Komenského Sečovce. Na našu radosť sme sa dali prvý gól my – čo nás dost' nakoplo. Keď už bolo 3:0, bolo jasné, že toto už nemôžeme prehrať. Konečný výsledok 4:1 nás poslal do finále proti tomu najsilnejšiemu súperovi, ktorého sme nevedeli už veľmi dlho poraziť – ZŠ Parchovany. Finále bolo veľmi vyrovnané. Oba tímy boli opatrné v obrane a vyrážali do brejkov. Stav po riadnej hracej dobe bol 0:0, preto museli nasledovať penalty. V poslednej rozhodujúcej sérii premenil penaltu Dávid Doboš a Dominik Hufnágel (mimochodom vyhlásený za najlepšieho brankára turnaja) fantastickým zákrokom súperovi vychytil, a tak sme vyhrali tento pre nás veľmi dôležitý zápas. Oslavy sa mohli začať.

Na tento úspech nikdy nezabudnem. Ďakujem všetkým spoluhráčom, ktorí hrali i nehrali 😊, pretože tento turnaj sa nepodarí vyhrať každému. A nemôžem zabudnúť na nášho trénera – pána učiteľa I. Kmeca, bez ktorého by tento úspech nebol možný.

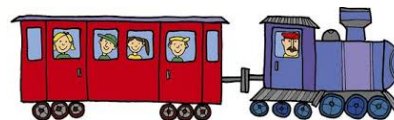

Horný rad: (zľava doprava) Michal Bandy, Dávid Rinik, Cyril Korpesio, Dávid Doboš, Peter Perháč.

Dolný rad: Tomáš Čižmár, Dominik Hufnágel, Ján Macko, Benjamín Ančočík.
(Na fotke chýbajú: Filip Kolesár, Maroš Horváth, Tomáš Litavec)

Dávid Doboš, 9. ročník

Náš posledný spoločný výlet

Odmakaný 9. ročník v kolektíve tých najlepších, zvládnutý monitor, prijímačky na stredné školy a čochvíľa letné prázdniny. Na konci školského roka sa organizujú školské výlety. Svoj výlet, tak ako každý rok, sme si spolu s triednym učiteľom naplánovali podľa našich predstáv. V minulosti bolo zvykom, že deviataci svoj koncoročný výlet absolvovali na Zemplínskej šírave, kde boli ubytovaní v chatkách. Už ako malé detúrence sme sa tešili, ako sa poslednýkrát rozlúčime. Chceli sme v tejto tradícii pokračovať, ale nakoniec sme sa rozhodli navštíviť niečo nové a zaujímavé.

Náš spoločný posledný výlet sa uskutočnil v dňoch 17.-19. júna 2015. Rozhodli sme sa pre ubytovanie v chate vo Vysokých Tatrách, v Tatranskom Lieskovci. Cestovali sme vlakom, ktorý na druhý deň vystriedal mikrobús. Navštívili sme tie najkrajšie zákutia Tatier a spoznali nové turistické cestičky. Očakávali sme, že to nebude namáhavé a samozrejme, že to všetci spolu zvládneme. Druhý deň sme si to namierili na Oravu. Ako sa hovorí: „Na Orave dobre, na Orave zdravo.“ Keďže sme boli blízko poľských hraníc, navštívili sme aj najväčšie tatranské stredisko v Poľsku - mesto Zakopané. V posledný deň ako čerešničku na torte sme si vybrali naše hlavné mesto, a to Bratislavu. Dobré počasie nám náš výlet ešte viac spríjemnilo. A hlavne, chceli sme si náš výlet užiť čo najlepšie, veď predsa bol to náš posledný výlet, na ktorom sme boli všetci spolu.

Spomienky, ktoré sme si odtiaľ odniesli, boli tie najlepšie a budeme ich ešte dlho nosiť v pamäti, aj keď už nebudeme na tejto škole, lebo sa všetci rozídeme na stredné školy.

Viktória Poľanská, 9. ročník

Plány našich piatokov na letné prázdniny

Timea Kandraková

Moje prázdniny si predstavujem plné zážitkov, dobrodružstva a relaxu. Relax si predstavujem v bazéne, pri mori a veľa slnka. Veľmi by som chcela tieto prázdniny navštíviť Francúzsko. Chcela by som tam vidieť Eiffelovu vežu. Je obrovská a kovová. Chcela by som ísť aj do Londýna. Je tam najväčšie ruské kolo na svete. Potom chcem ísť do Kanady, kde býva moja teta. Je tam veľa zaujímavých atrakcií. Sú tam aj Niagarské vodopády. Sú vysoké a obrovské. Takto by som chcela prežiť tohtoročné letné prázdniny. Dúfam, že aspoň časť z mojich snov sa mi splní!

Tobiáš Rinik

Prázdniny prežijem so svojou rodinou. Určite pôjdeme k babke do Sobraniec. Budem tam s mojimi bratrancami a sesternicami. Dúfam, že pôjdeme na kúpalisko, kde bude veľa zábavy. Potom by som chcel ísť aspoň na týždeň do Prešova k babke. S mojím veľmi dobrým dedom pôjdeme na kúpalisko. A keď bude horúco, tak aj na zmrzlinu. A keď Boh dá, možno pôjdeme aj k moru do Grécka.

Nina Jurková

Každý má rád prázdniny. Väčšina detí aj ja beriem prázdniny ako veľký oddych od školy. Cez prázdniny chcem ísť k moru do Grécka. Grécko je cez deň akoby nudné, sú tam len obchody, voľný prístup k moru a zmrzlina. A večer ožíva, sú otvorené obchody a hračkami aj so šatami, atrakcie, ihrisko a predáva sa tam rôzna zelenina a ovocie. Dúfam, že takú dovolenku v lete prežijem.

Veronika Krunková

Na moje prázdniny snov mám bohatú predstavu. Prvé dva týždne by som určite strávila pobytom v Londýne. Je to veľmi známe a rozľahlé mesto. Rozhodne tam nechcem ísť len na obyčajný výlet. Chcela by som tam ísť najmä preto, lebo tam mám sesternice, s ktorými sa stretávam len raz do roka. Tento neobyčajný výlet by som si užívala fotografovaním mesta a nakupovaním rôznych vecí.

Keď sa vrátim domov, bude zase všetko po starom, len nové zážitky z Londýna mi zostanú v hlave.

Šimon Petrik

Teším sa na prázdniny, nebudem sa musieť učiť, vstávať skoro a večer môžem byť dlho hore. Chcel by som cez leto ísť k moru do Chorvátska. Dúfam, že tento rok sa to podarí. Rád by som sa stretol s nejakým futbalistom alebo hokejistom a poprosil by som ho o podpis na šiltovku. Rád by som navštívil aj svojho bratranca v Rakúsku, lebo u neho som ešte nebol. Cez prázdniny by som chcel navštíviť aj tábor v Červenici, kde môžem spoznať nových kamarátov. Na prázdniny sa veľmi teším, už nech sú tu.

Kristián Eliáš

Svoje prázdniny si predstavujem tak ako každý iný chlapec. Chcel by som ich prežiť zdravo. Najradšej mám teplé dni, pretože chodíme s rodinou na Zemplínsku širavu, ale lepšie je v Maďarsku. Boli sme tam iba raz, ale dúfam, že tento rok tam pôjdeme viackrát. Sú tam tobogany, ale aj liečivé kúpele. Možno so sebou zoberieme tento rok aj moju starú mamu, hlavne do liečivých kúpeľov. V Maďarsku je naozaj výborne.

Dominika Kurišková

Končí sa školský rok, prichádzajú vytúžené letné prázdniny, čas dovolení, oddychu a hlavne kľud od školy, učenia, zvonenia na hodiny a prestávky. Na prázdniny sa veľmi teším, len škoda, že netrávajú dlhšie. Asi pred mesiacom nám rodičia oznámili, že prvé dva júlové týždne strávime pri mori v Chorvátsku na ostrove Krk. Už sa neviem dočkať. Rozmýšľam, čo si ako prvé zbalím do kufra. Kúpim si plavky, plážové šaty, plážovú obuv, krátke nohavice a nejaké tričká. Jediný problém, ktorý ma trápi, je dlhá cesta autom. Dúfam, že moje plány a predstavy sa tieto letné prázdniny splnia. Už len s radosťou čakať na koniec školského roka a počuť posledné zvonenie na letné prázdniny.

Dagmara Hesková

Ja si predstavujem moje prázdniny takto. Jeden mesiac by som chcela byť doma. No ešte neviem, čo doma budem robiť. Možno pôjdem na ihrisko s bratrancom aj do lesíka s dedkom. Ale budem aj pracovať. Kukuricu budeme olamovať a variť ju, zemiaky zbierať. No jasné, chcem ísť aj na kúpalisko, napríklad do Maďarska. Na druhý mesiac chcem ísť zas do Vysokých Tatier, to by

bola zábava! Chcela by som ísť aj do Tepličky, kde chovajú ovečky, veľmi rada by som videla aj malého Janka, ktorý má iba rok. Možno pôjdeme zas do tatranského lesa, kde budeme zbierať maliny, čučoriedky, jahody, dubáky. Pôjdeme určite na ihrisko, na preliezky, zubačku. Urobíme aj turistiku.

Viliam Doboš

Už sa neviem dočkať na koniec školského roka a začiatok veľkých letných prázdnin. Na začiatku prázdnin by som chcel ísť s celou rodinou niekde sa kúpať. Dlho som premýšľal a napadlo ma, že by sme mohli ísť do Brazílie...Ľišli by sme pozrieť sochu Ježiša Krista, ktorá bola postavená ešte v roku 1931 a má výšku 37 m. V Rio de Janeire by som chcel navštíviť aj futbalový štadión Maracana, ktorý som v skutočnosti ešte nevidel.

PRAJEME
VÁM
KRÁSNE

Naše úspechy v skratke...

Športové:

Malý Futbal: 1. miesto – Satelitný turnaj

1. miesto – Poddargovské hry

Strel'ba: Veronika Krunková získala tieto ocenenia:

Medzinárodné majstrovstvá SR v brannom viacboji žiakov ZŠ –družstvá–
2.miesto

Majstrovstvá SR v brannom viacboji žiakov ZŠ – 3. miesto

Memoriál Kopeckého v športovej strel'be ZŠ – 1. miesto

Mestská strelecká liga ZŠ – FINÁLE – 1. miesto

Majstrovstvá Košického kraja žiakov v strel'be – 2. miesto

Okresné kolo v strel'be zo vzduchovky – 1. miesto

Obvodové kolo v strel'be – 1. miesto

Mestská strelecká liga ZŠ – 1. miesto

Recitačné:

Hviezdoslavov Kubín/obvod/: K. Macková - 2. miesto , V. Macková - 3. miesto,

M. Macková - 2. miesto a P. E. Adamová - 2. miesto

Rozprávkové vretienko/okres/: A. Bieleková – 2. miesto, K. Eliáš – 1. miesto

Hviezdoslavov Kubín/okres/: K. Eliáš – 2. miesto

Vlastná tvorba:

Kasardov Zemplín: J. Krunková v I. kategórii - poézia - 3. miesto, A. Šimaiová v I. kategórii - próza - 2. miesto, P. E. Adamová v II. kategórii - próza - 2. miesto, T. Zambová v III. kategórii - poézia - 3. miesto, Š. Ančočík v III. kategórii - próza - 3. miesto, D. Korpesio v III. kategórii - próza - 2. miesto, A. Gasperová v III. kategórii - poézia - 1. miesto.

Vedomostné:

Biblická súťaž a olympiáda/protopresbyteriát/: A kategória -P. Macko, M.

Guteková, S. Oceják– 1. miesto, B kategória–Z. Bukatová, P. Ančočík, N.

Riniková - 1. miesto, I. kategória – Š. Ančočík, A. Jurko, B. Ančočík– 1. miesto

Biblická súťaž a olympiáda/eparchia/: A kategórii – P. Macko, M. Guteková, S.

Oceják – 2. miesto a v I. kategórii – Š. Ančočík, A. Jurko, B. Ančočík– 2. miesto.

Pytagoriáda/okres/: J. Krunková(III.) - 4. miesto - úspešný riešiteľ, P. Ančočík (IV.) - 3. miesto, Z. Bukatová(IV.) - 6. miesto, V. Krunková(V.)- 1. miesto-úspešný riešiteľ.

Výtvarné: Európa v škole: v národnom kole 62. ročníka projektu org. MŠVVaŠ SR, Iuventou a Európskou Komisiou sa jednou z víťazov v sekcii výtvarnej tvorby v II. vekovej kategórii stala M. Macková.

Prázdninové zamyslenie...

SILA MYŠLIENKY

Na jednej tmavej a opustenej ceste zastavilo auto s prepichnetou pneumatikou. Vodič vystúpil, aby auto opravil, ale nenašiel zdvihák. Prepadalo ho zúfalstvo, ale v tej chvíli uvidel v diaľke svetielko - bola to farma.

Vydal sa tým smerom a pritom v duchu premýšľal:

"A čo ak mi nikto nepríde otvoriť?"

"A čo ak nemajú zdvihák na auto?"

"A čo ak mi farmár nebude chcieť ten zdvihák požičať, aj keď ho má?"

S každou ďalšou úzkostlivou otázkou rástlo jeho pobúrenie.

Keď konečne prišiel na farmu a farmár mu otvoril, bol tak rozčúlený, že ho ani nepustil k slovu a zakričal na neho: *"Tak si ten svoj sprostý zdvihák nechaj!"*

BURINA

S mojou štvorročnou dcérou Kristínou sme znova meškali.

Náš svetlomodrý minivan uháňal mestskými ulicami najvyššou možnou rýchlosťou, ale aj tak sme vždy stvrkli na červenej a poslednú križovatku sme neprešli včas, aby sme sa dostali na parkovisko skôr, ako naň dorazili školské autobusy.

Vedľa nás sa rozprestierala lúka plná púpav - nie takých žltých, ale bielych, nadýchaných, do ktorých sa fúka a pritom si človek niečo želá.

" Ach, Kristínka, pozri na to pole, koľko je tam

buriny ," vzdychla som nahlas.

A moja dcéra odvetila: *" Ach, mami, pozri koľko je tam priani."*

Jazyková úprava: Mgr. Juraj Ostrožovič

Grafická úprava, tlač: Ing. Slávka Bukatová

Časopis Rodinkáčik:

ZŠ Svätej Rodiny, Kollárova 17, 078 01 Sečovce

www.zssrsecovce.edu.sk